

Mesterdalnokok Nyíregyházáról

A Banchieri tagjai szerint az emberi hang lélekből fakad, ezért a legautentikusabb hangszer a világon

KÖVESDI LEVENTE

Mire ezeket a sorokat olvassák, a Banchieri énekegyüttes már túl lesz egy jubileumi fellépésen, melyen a közönséggel karöltve ünneplik majd megalakulásuk 15. évfordulóját. A jeles esemény egyúttal jó indokot is teremt egy kis beszélgetésre, a zenéről, a külföldi és helyi tapasztalatokról. Az együttes képviselőjében Nagy Gábor és Szilágyi Szilárd járt la-punknál.

Tipp: Az „a capella” – kizárólag énekhangon alapuló – együtteseknek mindig nagy kihívást jelent, hogy kizárólag a hangjukkal nyújt-sanak muzikális élményt, nem bíz-hatják magukat a hangszerekre.

Szilágyi Szilárd: A hangszerekhez hasonlóan a hangoknál is van egy tanulási folyamat. Gyakran mondják a hangszerekre, hogy van lelkük. Az emberi hang a saját lelkünkéből kelet-kezik, és képes olyan hangok meg-jelenítésre is, amire egy hangszer nem, éppen ezért ez tudja a legau-entikusabb zenei élményt nyújtani.

Nagy Gábor: Az énekhang alakít-ható, így művektől függően akár hangszereket is tudunk utánozni. De a különböző szólamok játéka önmagában is érdekes lehet a hall-gatók számára.

Tipp: Idén ötödik alkalommal voltatok Japánban. Mennyire van tradíciója ott az „a capella” együt-teseknek?

Sz. Sz.: Nagyon felkészültek, ana-k ellenére, hogy a japán kórus-kultúra mindössze körülbelül száz éves múltra tekint vissza, épp ezért mindig örül-

Major Olga, Földesi Ildikó, Leányvári László, Szilágyi Szilárd, Szabó Soma, Nagy Gábor

nek az olyan külföldi énekkarok-nak, melyek hazájában a műfajnak évszázados hagyományai vannak.

N. G.: Szigorú szabályok szerint élnek, ez pedig a kis csoportokra is kihat. Nagyon fegyelmezetten ké-szülnek az előadásokra, de emiatt kevésbé felszabadult, és kevésbé muzikális az előadásmódjuk. Egyé-nileg nagyon jól képzettek, és nagy érdeklődést mutatnak a kodály-módszer iránt.

Tipp: Japánon kívül már több külföldi országbán is nagy sikert arattatok. De mit jelent nektek az, amikor Nyíregyházán léptek fel?

Sz. Sz.: Sokkal izgalmasabb itt koncertezünk. Jobban koncentrá-lunk, feszültebbek vagyunk, hisz ismerősök előtt énekelünk, igyek-szünk bizonyítani, hogy ér-tünk ahhoz, amit csinálunk. A nyíregyházi közönség ismeri az eredményeinket, és nagy elvárásokkal tekint egy-egy koncert elé.

Tipp: Komolyabb hangvéte-lű számok mellett könnyűze-nei feldolgozásokkal is előad-tok. Ez adózás a zenekar névadójának Adraino Banchierinek, aki a követke-zőket mondta: „A komoly, drámai művek mellett az em-bernek szüksége van vidám-ságra, könnyű szórakozást nyújtó darabokra is. Csináld jól az egyiket és élvezd a másikat”?

tartjuk magunkat. Elsősorban mű-vészi zenével foglalkozunk, de oly-kor nekünk is szükségünk van ar-ra, hogy szórakozva szórakoztas-sunk. Nem határolnám el drasztiku-san egymástól a komoly- és a könnyűzenét, hisz egyes darabok az utóbbiból is igen nehezek. A könnyűzene hangulata oldottabb, drámai kifejezőeszközök kevésbé fordulnak elő benne, de csak emi-att könnyedebb. A komolyzenénél ugyanakkor drámai módon is meg kell szólalni, ezért nagyobb ráké-szülést igényel.

N. G.: A kettő mindig kiegészíti egymást, és akkor jó, ha a közön-ség úgy látja, mindkettőt könnyen, erőlködés nélkül csináljuk.

Tipp: Egy jubileumi koncert kap-csán felvetődhet a kérdés: mit kö-zönhettek ti a Banchierinek?

N. G.: Mielőtt felkértek, még so-

ha nem voltam Banchieri-kon-certen, nem is hallottam magyar vi-szonylatban hasonlót. A kamaraze-ne számomra teljesen új kihívás volt, a Banchierivel nőttem fel, és velük énekelni még mindig fantasztikus élmény.

Sz. Sz.: Az életünk ez az ének-együttes. Én 1994-ben léptem be a Banchieribe, épp, amikor a Ki Mi Tud? kapcsán bekerült a köztudat-ba, de Nyíregyházán már ismertek voltak. Ha negyven ember között énekel valaki, kisebb a rizikó. Ott egy szólamot nyolcan szólaltatnak meg, ha valaki téveszt, nem nagy probléma, mert kisegítik. Ha viszont hatunk közül ront valaki, bukik az egész, ezért sokkal na-gyobb egy-egy ember felelőssége. Egymásra vagyunk utalva, felelő-sek vagyunk a másikért, jeleket ka-punk a többiektől, és ezekből min-dig rengeteg tanulságot tudunk le-vonni.

